

Ot. prp. nr. 67. (1939)

Om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisntran av 22 juni 1928.

Tilråding fra Handelsdepartementet 26 mai 1939 godkjent ved kongelig resolusjon samme dag.

(Foredratt av statsråd Alfred Madsen.)

Handelsdepartementet tillater seg herved å fremkomme med forslag til lov om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisntran av 22 juni 1928.

Av bestemmelsene i ovennevnte lov — heretter kalt Tranloven — er §§ 1 og 6 opprinnelig vedtatt ved den midlertidige lov av 22 juni 1928. § 1 inneholder bemyndigelse for Kongen til å bestemme at all medisntran (dampmedisntran, rå medisntran og blanktran) som tilvirkes og/eller koldklares her i riket, skal være undergitt kvalitetskontroll i den utstrekning og etter nærmere regler som han fastsetter, herunder bl. a. bestemmelse om at attest om kontrollen skal følge tranpartiet ved eksport og fremlegges for tollvesenet når varen angis til utførsel. Til bestridelse av de utgifter som ordningen medfører, kan Kongen fastsette kontrollavgifter. § 6 inneholder bestemmelse om straff for overtredelse av loven eller de i medhold av samme utferdigede forskrifter. Forarbeidene til den midlertidige lov av 22 juni 1928 er Ot. prp. nr. 60 og Innst. O. nr. 96 for 1928.

De øvrige bestemmelser i Tranloven er vedtatt ved endringsloven av 26 juni 1929. Etter § 2 i disse bestemmelser er det forbudt under betegnelsen norsk torskelevertran — eller annen benevnelse i norsk eller fremmed sprog som angir varen å være av norsk opprinnelse og som tilvirket av torsk — å utføre annen tran enn den som er tilvirket her i riket av torskelever (lever av gadus morhua). Annen medisntran av gadusarter må ikke utføres under en benevnelse som angir den å være av norsk opprinnelse, medmindre tranen er tilvirket her i riket.

Etter § 3 må tran som er tilvirket utenfor riket ikke tilblandes tran tilvirket her i

riket av lever av noen torskeart (gadus), selv om den er koldklaret her i riket.

Ved anvendelsen av bestemmelsene i §§ 2 og 3 skal som tilvirket her i riket også ansees tran som er tilvirket ombord på norsk fartøi — jfr. lovens § 4.

Bestemmelsen i loven av 26 juni 1929 blev vedtatt etter forslag fra Stortingets Næringskomité nr. 1 i Innst. O. XVII for 1929. Lovforslaget, som hvilte på forutsetningen om at den norske torskelevertran var den utenlandske overlegen i kvalitetsmessig henseende, tilsiktet å beskytte den norskproduserte tran ved å forby at tran tilvirket av lever av sei, hyse eller andre fiskearter av gadusfamilien enn den egentlige torsk blev solgt under samme betegnelse som ren torskelevertran, og at utenlandsk tran, som blev innført til landet og eventuelt undergitt koldklaring her, ved gjenutførselen fra riket blev benevnt norsk medisntran. Hensikten med denne beskyttelse var å underbygge omsetningen av den norske medisntran på våre utenlandske markeder.

Et forslag om endring av Tranloven i vesentlig samme retning og begrunnet i de samme hensyn som foreslått i innstillingen var tidligere i stortingssesjonen blitt framsett av et flertall på 7 medlemmer av Næringskomité nr. 1. Dette lovforslaget var nærmere blitt behandlet av Handelsdepartementet i Ot. med. nr. 6 for 1929, som ligger til grunn for Næringskomitéens Innst. O. XVII for samme år. Departementet med tilslutning av Fiskeridirektøren tok i Stortingsmeddelelsen avstand fra de tilleggsbestemmelser til Tranloven som komitéflertallet hadde foreslått.

Komitéens forslag i Innst. O. XVII blev vedtatt først etter 2. gangs behandling i

Om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisntran av 22 juni 1928.

Odelsting og Lagting. Ved voteringen ved 1. gangs behandling blev innstillingen vedtatt av Odelstinget med 51 mot 51 stemmer ved hjelp av presidentens stemme, men forkastet i Lagtinget med 20 mot 18 stemmer.

Utviklingen etter lovens vedtagelse har vist at den beskyttelse som blev ytet den norske medisntran ved bestemmelsene i Tranlovens §§ 2 og 3, ikke har hatt den virkning som var tilsiktet. Omsetningen av den norske torskelevertran har fortsatt lidt under konkurransen med den utenlandske tran. Årsaken hertil har særlig vært at den utenlandske tran bedre enn den norske har kunnet tilfredsstille de fordringer som av kjøperne og de utenlandske kontrollinstitusjoner stilles til tranens vitaminholdighet. For a møte konkurransen har det derfor meidt seg spørsmål om å åpne adgang til en oppvitaminisering av den norske torskelevertran ved hjelp av tilsetning av utenlandsk tran eller tran av lever av andre fiskesorter med større vitaminholdighet.

Spørsmålet om opphevelse av omhandlede bestemmelser i Tranloven er behandlet i en skrivelse fra Fiskeridirektøren til departementet av 1 april 1939. I skrivelsen redegjøres også for behandlingen av dette spørsmål i ett av Fiskeridirektøren nedsatt utvalg som har avholdt møte i Oslo i dagene 10—12 januar 1939.

Fiskeridirektøren anfører følgende:

«Utvalget til behandling av spørsmål vedrørende den nåværende trankontrollordning holdt møte i Oslo 10, 11 og 12 januar d. a. Deltagere i møtet var styret i Medicntraneksportørens Landsforening bestående av: Gustav Erichsen (Chr. J. Mohn A/S, Bergen), Aksel Holm (Oluf Holm A/S, Ålesund) og Fredr. Møystad (Møystad, Møller & Co., Oslo). Videre deltok direktør C. Rasmussen (Joh. C. Martens & Co. A/S, Bergen) og Leif Johansen, Stamsund. Den siste som representant for tilvirkerinteressene. Fiskeridirektøren, styrer Notevarp og sekretær Heitmann deltok også. Møtet ble ledet av Fiskeridirektøren, som innledet med å si bl. a. at det var forutsetningen at det hele transpørsmål i forbindelse med Trankontrollen kunne diskuteres på bred basis.

Det forelå en skrivelse av 29 juni 1938 fra Medicntraneksportørens Landsforening med et forslag gående ut på bibeholdelse av den någjeldende tranlov samt på en utbygging av kontrollordningen ved innhentelse av løpende oppgaver over produksjonen av norsk tran på tilvirkernes hender og ved innregistrering med fremleggelse av produksjonserklæring av den norskproduserte tran som kom inn på eksportørens lager. Hensikten hermed var å fremskaffe en bedre oversikt over mengden av den norskproduserte medisntran som til enhver tid var for hånden, hva der mentes å skulle forringe mulighetene for at fremmed tran gikk ut som norsk vare, idet summen av de innregistrerte mengder ville være

grensen for hva der kunne gå i eksport som norskprodusert medisntran.

Det viste seg ved den nærmere diskusjon at oppfatninger som divergerte fra forslaget utgangspunkt nå gjorde seg sterkt gjeldende blant de deltagende medlemmer av foreningen. Dette tør henge sammen med at utviklingen på vitaminområdet og den skjerpede utenlandske konkurranse hurtig skaper nye situasjoner shk at det er vanskelig å bedømme hvilke skritt en bør ta for a skape bedre forhold for tranhandelen.

Det ble saledes sterkt fremhevet at det måtte bli adgang til a anvende høyvitaminholdig utenlandsk tran i norsk medisntran for a kunne imøtekomme vitaminkravene på det for var tranhandel viktigste marked, De Forente Stater og for derved å stå bedre rustet til a møte den engelske konkurranse, som i de seneste ar var blitt mere og mere følelig, og som en etter ait a dømme måtte regne med ville bli ytterligere farlig. Betydende leveringer gikk na de norske eksportører forbi, fordi vitaminkravene grunnet den nåværende tranlov ikke kunne oppfylles. Det framholdtes at den engelske konkurranse her var overlegen, idet den hadde helt fritt slag. Det framholdtes videre at den adgang til oppvitaminisering (ved konsentrater) som kontrollreglementets § 38 gir, na hadde liten praktisk betydning, idet en vare som spesielt er betegnet og merket som oppvitaminisert eller forsterket, i De Forente Stater lett blir gjenstand for nærmere kontroll og undersøkelse, hva der kan føre til at den blir fortollet som drugs med 25 pst. toll. De engelske tranprodusenter frembyr sin vitaminrike tran som regulær vare uten at den blir betegnet som forsterket eller oppvitaminisert.

Med hensyn til anvendelsen av vitaminrik utenlandsk tran til vitaminmessig forbedring av norsk medisntran er forholdet det at slik tran som kvalitetsmessig står på høyde med den førsteklases norske, ikke lett kan skaffes i dag. Den del av den islandske tran som er vitaminrik, kjøper saledes amerikanske firmaer direkte fra Island.

Den vitaminrike tran som kan skaffes, vil etter hva det ble framholdt, i stor utstrekning være avfallende i kvalitet (smak og utseende) og må gjennomgå en raffinering med kjemiske midler. Herved vil denne tran få en kvalitetsnyanse som er en noe annen enn den som er karakteristisk for norskprodusert medisntran av førsteklases kvalitet, det vil si tran som kommer inn under kontrollstandard A (tran med gult segl). Det var enighet om at denne standard, hvortil den norske medisntrans gjennom årtier opparbeidde renommé knytter seg, skulle opprettholdes uavkortet, saledes at høyvitaminholdig tran av avfallende kvalitet ikke kunne anvendes i denne.

En var inne på den tanke å la sistnevnte tran anvendes i tran som kom inn under kontrollstandard B (hvitt segl), men det vant større tilslutning at det burde bli et eget segl (rødt) for tran, hvori det var høyvitaminholdig utenlandsk tran av avfallende kvalitet. Tran som fikk rødt segl, skulle tilfredsstille fordringene under standard B.

Med hensyn til vitaminrik utenlandsk tran som ved importen i enhver henseende tilfredsstillet kravene under kontrollstandard A,

Om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisntran av 22 juni 1928.

måtte denne kunne anvendes i tran med gult segl. Da slik utenlandsk tran som nevnt var meget vanskelig å erholde, ville denne anvendelse ha liten praktisk betydning.

Det var enighet om at det avgjørende burde være om anvendelsen av den høyvitaminholdige utenlandske tran var til nytte for omsetningen av norsk medisntran i sin helhet. Ut herfra burde adgangen til slik anvendelse være begrenset, og det hele burde være under nøye kontroll. Det skulle således ved importen stilles særlige vitaminkrav til den utenlandske tran som tenktes anvendt i norsk medisntran, likesom det også skulle kontrolleres om den utenlandske tran i raffinert stand var skikket for slik anvendelse. Anvendelsen av utenlandsk tran skulle være begrenset til en viss prosent av den mengde norsk medisntran som kom inn på den enkelte eksportørers lager. Det ble nevnt 15 eller 10 pst. Det var flertall for den førstnevnte sats.

Som ledd i den hele kontrollutøvelse var det — framholdtes det enstemmig — av avgjørende betydning å ha bedre oversikt over mengden av den virkelige norskproduserte medisntran som var for hånden til enhver tid. Det burde derfor overensstemmende med landsforeningens forslag her innhentes produksjonsoppgaver under produksjonssesongen fra den enkelte tilvirker samt oppgaver over mengden av norskprodusert medisntran som til enhver tid kom inn på den enkelte eksportørers lager. For å kunne godtas av kontrollen som norskprodusert medisntran innkommet på lager skulle hvert parti være ledsaget av tilvirkernes produksjonserklæring. Ingen eksportør skulle kunne eksportere mere norsk medisntran enn hvad der svarte til den mengde som en hadde oppgave over var innkommet på hans lager med tillegg av den mengde utenlandsk tran som var tillatt anvendt i norsk medisntran. Over sist nevnte tran skulle det både av eksportører og Tran-kontrollen føres særskilt fortegnelse.

Spørsmålet om en slags kvalitetsgradering av Tran-kontrollen av den tran som kom inn på lager reistes, men det ble fra eksportørernes side sterkt framholdt at en nvanisering ville framby så mange praktiske vanskeligheter at den ikke ville kunne gjennomføres.

Det ble av eksportørerne nekt på hvor lite rasjonelt det var at norskprodusert sei- og huselevertran ikke kunne anvendes i første-klasses norsk medisntran (tran med gult segl) i den utstrekning det ikke influerte på sistnevnte trans kvalitet (smak). Spesielt var seilevertranen til dels meget vitaminrik og meget anvendelig. Det burde bli en forandring her.

Det ble diskutert på hvilken måte en forandring av de någældende lovbestemmelser kunne gjennomføres. Det kunne tenkes at den nåværende lov ble opphevet og erstattet med bestemmelser med hjemmel i loven om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v. I betraktning av at en hadde læst an på å gjøre den nåværende lov kjent i utlandet framholdtes det at det kanskje ikke var så heldig helt å oppheve den, men bedre å gi den et tillegg, hvorved det ble en generell adgang til å dispensere fra lovens § 2 og § 3.

Representanten for tilvirkereinteressene, herr Johansen, ga uttrykk for det prinsipielle syn at bare utenlandsk tran som ved importen i

enhver henseende tilfredsstillet de her i landet oppstilte krav til medisntran, burde anvendes i norskprodusert medisntran. Det blev dog ikke av herr Johansen opptatt noen dissens angående spørsmålet om å anvende høyvitaminholdig utenlandsk tran i raffinert stand i i tran med hvitt segl. Herr Erichsen var prinsipielt sterkt imot at utenlandsk tran i raffinert stand overhodet skulle kunne anvendes i norsk medisntran. Etter hr. Erichsens oppfatning ville en av følgene av slik anvendelse være pristrykning for den norskproduserte tran.

Direktoratet skal for sin del bemerke at utgangspunktet for bedømmelse av de spørsmål det her gjelder, bør være hva der best tjener omsetningen av norskprodusert medisntran som helhet. En har alltid framholdt at en del av den utenlandske tran som er veritabel medisntran burde kunne utnyttas på en annen måte en den som loven nå gir adgang til. En har dog samtidig framholdt at den nåværende kontrollstandard A, som inneslutter de kvalitetsfordringer som er karakteristisk for vår naturrene, ublandede lofovare, ikke bør svekkes. Bare for så vidt den utenlandske medisntran ikke gjør dette, mener en at den bør kunne anvendes i første-klasses norsk medisntran, idet det kontrolleres ved importen at den utenlandske medisntran i enhver henseende tilfredsstiller fordringene under kontrollstandard A. Under den her nevnte forutsetning vil utnyttelse av utenlandstranen ha avgjorte fordeler. Den vil kunne bidra til en standardisering av vår egen medisntrans vitamininnhold, hvilket det i dag er et reelt behov for, likesom den vil utgjøre et verdifullt supplement til vår egen produksjon i de år denne måtte falle liten. Noen fare for at vi skulle bli oversvømmet med slik utenlandstran det her er tale om, er det ikke, idet denne og særlig den vitaminrikere del av den er sterkt etterspurt og ikke lett erholdelig.

Med hensyn til den utenlandske tran som er av avfallende kvalitet, men som er vitaminrik, så er det, slik som forholdene arter seg i dag, denne som vil ha praktisk betydning, når det gjelder å imøtekomme etterspørselen etter høyvitaminholdig eller vitaminrik vare. En finner at den argumentasjon som er ført på eksportørhold til fordel for å kunne imøtekomme denne etterspørsel må tillegges vekt. Det må dog være en avgjort forutsetning at det føres en meget nøye kontroll med anvendelsen av slik tran. Det bør på forhånd fastslåes en slik begrensnng av anvendelsen av den som omhandlet på møtet. Dessuten bør det på forhånd fastslåes som en absolutt ufravikelig regel at den bare skal kunne anvendes, dersom den er egnet til i vitaminmessig henseende å forbedre norsk medisntran utenom kontrollstandard A. I tran under sistnevnte standard er det forutsetningen at slik raffinert tran ikke skal kunne anvendes. Den høyvitaminholdige tran som i raffinert stand er tenkt anvendt til innblanding i norskprodusert medisntran, må ved importen tilfredsstille visse nærmere fastsatte vitaminkrav, særlig for vitamin D's vedkommende, og den må i raffinert stand godkjennes av kontrollen som anvendbar under kontrollstand B. Nærmere regler blir her å oppsette.

Om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisntran av 22 juni 1928.

Det bemerkes at høyvitaminholdig norskproduisert tran ikke kan skaffes i de mengder det her er tale om. Anvendelsen av tran, raffinert med kjemiske midler, i norsk medisntran er for så vidt ikke noe nytt som det i dag er adgang til på visse betingelser å anvende norskproduisert sådan i tran under kontrollstandard B.

Som nevnt er en streng kontroll med anvendelsen av den høyvitaminholdige utenlandske tran en nødvendig forutsetning. En vil anse det for ønskelig at all utenlandsk tran kommer under Trankontrollens kontroll ved innregistrering ved importen og på annen måte.

Som ledd i den hele kontrollutøvelse vil dessuten den av landsforeningen foreslåtte nærmere kontroll med den norskproduierte medisntran ved fremskaffelse av produksjonsreklæringer og innlagringsoppgaver være verdifull. Selv om en ikke går til noen forandring av det nå bestående, vil en slik kontroll være avgjørt formålstjenlig, idet den muliggjør at en bedre enn for nåværende kan følge den norske tran fra tilvirkningen og til den går i eksport. Denne kontroll bør derfor innføres snarest. En antar at dette kan gjøres i kraft av de allerede eksisterende bestemmelser, men det bør være en fordel at den ordning som fastsettes utformes direkte i reglments form. Det har gjort seg divergerende oppfatninger gjeldende med hensyn til muligheten av å fremskaffe ukentlige eller fjortendaglige produksjonsoppgaver fra de mange trantilvirkere. Etter den erfaring en har fra tidligere med innsamlingen av slike produksjonsoppgaver, finner en at spørsmålet herom i all fall foreløpig bør stilles i bero.

Med hensyn til hvilket segl den tran som blandes med høyvitaminholdig tran skal få, vil en anbefale at slik tran går inn under kontrollstandard B, (hvitt segl). Å etablere et nytt særskilt segl for slik tran vil neppe passe godt inn i det nåværende system. Tranen betales i dag i De Forente Stater i stor utstrekning etter sitt vitamininnhold, og det er mulig at den høyvitaminholdige tran som vi kom til å levere, ville stå høyest i pris. Skulle denne tran få sitt eget segl ville dette bli en særskilt markering av en høyere pristype, mens dette ikke ville bli så fremtredende, dersom den kom inn under det allerede eksisterende hvite segl, hvorunder det mest selges tran som betinger relativt lavere pris.

En er enig i at den nåværende lovs bestemmelse vedrørende sei- og hyselevertranen i dag er lite rasjonell. Direktoratet har alltid hevdet at sei- og hyselevertranen burde kunne anvendes i den førsteklasses norske torskelevertran i den utstrekning sistnevntes karakteristiske kvalitet (smak) ikke influertes herav. Nettopp i dag, da det legges så stor vekt på vitamininnholdet, bør vi trekke den fulle nytte av, eks. vår vitaminrike seilevertran.

Å knytte en dispensasjonsparagraf til den nåværende lov turde være den mest lettvinde måte å få innført de endringer i kontrollordningen som er omhandlet foran. Noen rasjonell framgangsmåte er dette dog neppe. Det må nemlig regnes med at det i kraft av en sådan dispensasjonsparagraf vil bli etablert fortløpende og mere variete tilstander, ikke særskilte unntagelsestilfelle under særlige forhold, således som ved dispensasjonspara-

grafer i sin alminnelighet. På denne måte kan lovens innhold lett komme ut av balanse og dens uttrykksmåte virke søkt. Det mest rasjonelle vil være å oppheve den nåværende lov og utferdige kgl. resolusjon i henhold til loven om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter. I betraktning av de særlige forhold som knytter seg til kontrollen med medisntran finner en det mest formålstjenlig å få den nåværende lov opphevet og erstattet med nye forskrifter, som gir uttrykk for det samme hovedprinsipp som den nåværende lov, nemlig at det er kontrollens oppgave i første rekke å verne om den særlige kvalitetsstandard, som er karakteristisk for den her i landet fremstilte tran av lever av bare torsk. Ved den kvalitetsgradering med forskjellige kontrollstandards som er innført og nå innarbeidd gjennom flere år, og som det i hovedsaken ikke vil bli spørsmål om å endre, blir lovens hovedformål fullt ut tilgodesett. Til belysning av hvor lite rasjonelle lovens anvisninger i §§ 2 og 3 er, skal pekes på at den praktiske håndhevelse av kontrollbestemmelsene delvis er i strid med lovens bokstav, idet medisntran med hvitt og blått segl, som også inneslutter sei- og hyselevertran, har måttet få betegnelsene «cod liver oil» og «huile de foie de morue». På engelsk og fransk er det nemlig ingen betegnelser som kan erstatte de nevnte, og de transorter det her gjelder ville overhodet ikke kunne selges uten disse betegnelser. Allikevel må det sies at lovens hensikt er fullt tilgodesett. Realiteten ligger i det konkrete segl tranen får og det konkrete kontrollbevis som følger partiet.

Under kontrollutøvelsen vedrørende medisntran har en følt savnet av at tran utenom medisntran unndrar seg enhver kontroll. Det har vært gjort forsøk på omgåelse av kontrollbestemmelsene ved at medisntran ikke er betegnet eller merket som medisntran. Da en stor del av tranen utenom medisntranen går ut under betegnelser som inneslutter uttrykket «cod liver oil» eller «huile de foie de morue», er det dessuten ønskelig å få etablert den skarpest mulige sonndring mellom medisntran og annen tran. Det bør derfor fastsettes bestemmelser, hvoretter tran, herunder blanktran og brunblank tran, til veterinær og industriell bruk tydelig skal merkes med betegnelsene «veterinær» eller «industriell» på emballasjen samt i skipningspapirene.

En vil sammenfatte det foran anførte i følgende punkter:

Den nåværende tranlov oppheves og erstattes med forskrifter i henhold til kvalitetskontrollloven. Disse forskrifter bør bygge på følgende synspunkt:

1. De bør gi uttrykk for det hovedprinsipp som er den nåværende lovs, nemlig at det skal vernes om den særlige kvalitetsstandard, som er karakteristisk for den her i landet fremstilte tran av lever av bare torsk og hvortil den norske medisntrans verdenskjente renommé knytter seg. Ingen senkning av fordringene under standard A må finne sted.
2. Utenlandsk tran som ved importen godkjennes å være medisntran og tilfredsstiller fordringene under de nåværende kontrollstandards tillates anvendt i norsk medisntran under de respektive stan-

Om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintan av 22 juni 1928.

- dards. Anvendelsen begrenses til en viss prosent (ikke over 15) av den mengde norskprodusert tran den enkelte eksportør har tatt inn på lager.
3. Norskprodusert tran av sei- og hyselever tillates anvendt i tran under den nåværende standard A i den utstrekning som fordringene under denne standard tillater det.
 4. Utenlandsk tran som ved importen ikke i enhver henseende er medisintan, kan anvendes i norsk medisintan utenom standard A på visse nærmere fastsatte betingelser som skal være ufravikelige. Tranen skal ved importen overfor kontrollen godtgjøres å inneholde et nærmere fastsatt høyere antall A og D vitaminenheter. Dessuten skal tranen i raffinert stand godkjennes av kontrollen som anvendbar i norsk medisintan. Videre skal anvendelsen begrenses til en viss prosent (ikke over 15) av den mengde norskprodusert tran den enkelte eksportør har tatt inn på lager. Norsk medisintan som inneholder slik tran det her er tale om skal ved eksporten tilfredsstille fordringene under standard B, likesom den også skal få det for denne standard fastsatte segl (hvitt).
 5. All tran som importeres skal ved importen underkastes kontroll ved innregistrering og på annen måte som kontrollen måtte fastsette. Nærmere regler blir her å utarbeide.
 6. Eksportørene skal ved kjøp av norskprodusert medisintan gi kontrollen oppgaver over kjøpene samt framlegge produksjons-erklæring (opprinnelsesbevis) for hvert innkjøpt parti. Kontrollen skal ha adgang til nærmere å undersøke og kreve godtgjort at de på denne måte oppgitte mengder virkelig er norsk medisintan.
 7. Ingen kan eksportere mer norsk medisintan enn det svarer til de mengder som er oppgitt innkjøpt med tillegg av de mengder utenlandsk tran som er tillatt anvendt i norsk medisintan. Over sistnevnte tran føres ved kontrollen særskilte fortegnelser.
 8. Det åpnes adgang til nærmere kontroll ved eksporten med merkingen av tran utenom medisintan, idet det påses at de betegnelser som angir tranen å være levertran inneholder ordet «veterinær» eller «industriell».
- Handelsdepartementet slutter seg helt ut

til Fiskeridirektørens uttalelse, og vil således anbefale at Tranloven oppheves og at de någjeldende bestemmelser i loven erstattes med forskrifter overensstemmende med de av Fiskeridirektøren opptrukne retningslinjer, fastsatt i medhold av lov av 25 juni 1937 om kvalitetskontroll med fisk og fiskeprodukter m. v.

De nye forskrifter vil gi adgang til en standardisering av vitamininnholdet i norsk torskelevertran og en oppvitaminisering av tranen som under de nåværende forhold ansees meget ønskelig. På den annen side vil en ved hjelp av den foreslåtte kontroll med kvalitet og mengde av tran som iblandes og med kvaliteten av den blandingstran som eksporteres, ha full sikkerhet for at de kvalitetsstandarder som er fastsatt i det någjeldende kontrollreglement, blir bibeholdt uforandret. Departementet er enig i Fiskeridirektørens forslag om at grensen for iblanding av den utenlandske tran settes til 15 pst.

Avtrykk av de nye regler om trankontrollen som departementet akter å foreslå fastsatt i medhold av kvalitetskontrollloven hvis Tranloven blir opphevet, følger som utrykt bilag til nærværende proposisjon.

Av praktiske grunner vil departementet foreslå at Tranloven oppheves fra den tid Kongen bestemmer. Kongelig resolusjon om opphevelse av loven i henhold til Stortingets beslutning og om fastsettelse av de nye kontrollforskrifter vil bli fremmet av departementet snarest mulig.

Handelsdepartementet

tilråder:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt utkast til proposisjon til Stortinget om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintan av 22 juni 1928.

Om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintan av 22 juni 1928.

Vi HAAKON, Norges Konge,

gjør vitterlig:

Stortinget blir innbudt til å gjøre vedtak til lov om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintan av 22 juni 1928 i samsvar med et fremlagt utkast.

Tilråding fra Handelsdepartementet ligger ved i avtrykk.

Gitt på Oslo slott 26 mai 1939.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Utkast

til lov om opphevelse av lov av 26 juni 1929 om forandring av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintan av 22 juni 1928.

§ 1.

Lov av 26 juni 1929 om forandringer av midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintan av 22 juni 1928 oppheves.

§ 2.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.